

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Waldemar Płóciennik
SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 września 2022 r.

sprawy G. K.

oskarżonego o czyn z art. 200 § 1 k.k. i in.

z urzędu

w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego

na podstawie art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.

postanowił:

zastosować wobec G. K. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 2 (dwóch) miesięcy, to jest do dnia 14 listopada 2022 r., przy czym w związku z uchyleniem prawomocnego wyroku oraz ogłoszeniem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu z dnia 15 września 2022 r., o godz. 12.00 trwanie tego środka przymusu należy liczyć od tej chwili i według niej oznaczyć rzeczywiste pozbawienie wolności w warunkach aresztu tymczasowego.

UZASADNIENIE

W ocenie Sądu Najwyższego nie budzi żadnych wątpliwości istnienie ogólnej przesłanki z art. 249 § 1 k.p.k. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, omówiony w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji, w szczególności zeznania

pokrzywdzonej wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez G. K. zarzuconego mu poważnego przestępstwa. Nie może przy tym ująć uwadze fakt, że ten materiał stanowił podstawę wydania wyroku skazującego, którym wymierzono oskarżonemu karę 5 lat pozbawienia wolności.

Oskarżonemu zarzuca się popełnienia czynu zagrożonego karą pozbawienia wolności od 2 do 12 lat, a zatem potrzeba zastosowania tego środka znajduje uzasadnienie w przesłankach przewidzianych w art. 258 § 2 k.p.k. - istnieje domniemanie potrzeby zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania w związku z grożącą surową karą, której perspektywa odbycia mogłaby skłonić oskarżonego do utrudniania postępowania.

Kierując się powyższym orzeczono jak w sentencji.

[as]